

هیچ تغییری در تیم اقتصادی و روند تصمیمات اقتصادی دولت رخ نداده است

آقایان محسن رضایی و صولت مرتضوی مانند سایر اعضا حق حضور در تمام کمیسیون‌های دولت از جمله کمیسیون اقتصادی را دارا هستند. هیچ تغییری در ستاد هماهنگی اقتصادی دولت رخ نداده است…

همین صفحه

سرمقاله

ایران، غایب بزرگ

جاوید قربان‌وغلی

۹ ماه از روی‌کارآمدن دولت سیزدهم می‌گذرد. از شعارهای دوره مبارزات انتخاباتی که فقط با نگاه پرننگ به «صندوق رای» و «صندلی پاستور» بر زبان کاندیداها جاری می‌شود که بگذریم، به جرئت می‌توان ادعا کرد سیاست خارجی کشور در ۹ ماه اخیر در همه حوزه‌ها بلاکلیف، سردرگم و بی‌برنامه است و همچون کشتی بی‌لنگر در توصیف مولانااست که «کُز می‌شد و مِز می‌شد».

۱- افق توافق هسته‌ای به‌عنوان مهم‌ترین پرونده سیاست خارجی همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. بیش از یک ماه است که مذاکرات و توافق در همه موضوعات مرتبط با برجام خاتمه یافته و براساس اطلاعات موقف باقری‌کنی هم در جلسه‌ای مرتبط گفته است که دیگر کاری در وین ندارد و باید «تصمیم سیاسی» اتخاذ شود. دولت جدید شش‌شش دور مذاکرات دولت قبل را کنار گذاشت، برای توجیه جلوگیری از توافق در دسترس هفته‌های آخر دولت روحانی، مواردی را خارج از محدوده برجام، به‌عنوان شرط توافق روی میز گذاشت. از مذاکره مستقیم با طرف اصلی سر باز زد و در مقابل خواسته آمریکا که گفته است اگر تحریم‌های غیر از برجام لغو شود باید درباره دیگر موارد نیز مذاکره و توافق شود، بی‌اعتنایی کرد. وزیر خارجه دولت انقلابی هم که ظاهراً فقط دستنی از دور بر مذاکرات دارد، گاهی با گزاره‌هایی که نقل مجالس و فضای مجازی است، سخن‌رانی می‌کند.

۲- برجام روحانی و ظریف هر عیب و نقصی داشت، حداقل توانست پول‌های آزادشده را مستقیم به خزانه کشور بیاورد. اقدامی که ترامپ بارها به خاطر آن، به شدت به اویاما حمله کرد. در دولت انقلابی‌ای اما ۴۰۰ میلیونی که پس از آن ۴۳ سال دولت فخیمه انگلیس پس داد، به حسابی نزد دولت عمان واریز کرد تا در مواردی خاص هزینه شود. این بار نه از کاندوسازان وطنی خبری بود و نه اخبار ۲۰:۳۰ که نکته‌گیری‌های سطحی از دولت روحانی هر شب تیتُر خبرهایش باشد. گویی همه مشکلات کشور، گرانی، تورم، بی‌کاری، کرونا و… در دولت انقلابی حل شده و حتی ماجرای «سیسمونی‌گیت» و سفر خانواده مدیر انقلابی و جهادی در ماه مبارک در برابر چشمان مردمی که در سخت‌ترین شرایط زندگی‌ا می‌کنند، ارزش خبری ندارد و البته توجیه و ماست‌مالی‌کردن آن باید مورد عنایت قرار گیرد.

۳- اجلاس‌های شرم‌الشیخ با حضور سه وزیر خارجه اسرائیل، مصر و مراکش و از آن مهم‌تر اجلاسی که در سرزمین غصبی صحرای نقب با حضور چهار کشور عربی و آمریکا با زعامت و میزبانی اسرائیل برگزار شد و با رویکردی ضد ایرانی سطح روابط همسایگان جنوبی ما را به مرحله «همکاری‌های امنیتی-نظامی» با اسرائیل ارتقا داد، با پیانیه سخنگوی وزارت خارجه و اجاله سرنوشت «حیانت‌کاران به آرمان فلسطین» به مقاومت خاتمه یافته و ظاهراً نیازی به نقد سیاست خارجی در این همه اهمال و بی‌تکلیفی احساس نمی‌شود. ۴- در مهم‌ترین رخداد سیاسی-نظامی در مرزهای شمال شرقی و جنگ بین دو همسایه هم‌مرز آذربایجان و ارمنستان، ایران غایب بزرگ و روسیه و ترکیه بازیگران صحنه‌ای هستند که به‌طور غیر قابل انکاری با امنیت ملی ایران رابطه تنگاتنگی دارد.

۵- دردناک‌تر، انفعال دولت انقلابی سیزدهم در قبال کشتار ضد انسانی و ذبح روزانه زنان و کودکان شیعه افغان تحت سلطه طالبان به دست ستیزه‌جویانی است که عکس‌برگردان طالبان هستند در لباس داعش. روزی نیست که خبری از انفجار یک مدرسه، اقدام انتحاری در یک مسجد شیعیان و… سرخط خبرها نباشد. دولت در مقابل جنایت‌های گروه طالبان که با چراغ سبز و توافق با آمریکا بر سرنوشت ملت افغانستان مسلط شده و هر روز با اقدامی خشن و جاهلانه چهره‌ای مشوه از دین رحمانی را به نمایش می‌گذارد و جنایتی تازه در حق اقوام و مذاهب غیرطایبانی می‌آفریند، همچنان به ممانشات ادامه می‌دهد. روشن است این سخن به معنای توصیه و تجویز جنگ با طالبان نیست، ولی به قول یکی از کنشگران سیاسی-اجتماعی: «ایا افغانستان نیازی به مذاق -لااقل در حد برخورد قاطع دیپلماتیک و تبلیغاتی با طالبان- ندارد؟».

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۱۱۹ ۳۶ ۸۶۰

WWW.SHARGHDAILY.IR

ارتباط با روزنامه شرق

T.ME/ALOSHARGH

WWW.SHARGHDAILY.IR

سه‌شنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۱ • ۲۴ رمضان ۱۴۴۳ • ۲۶ آوریل ۲۰۲۲ • سال نوزدهم • شماره ۴۲۶۶ • ۱۲ صفحه • ۱۰۰۰۰ تومان

واکنش معاونت امور زنان و گزارش «شرق»

شرق؛ معاونت امور زنان در جوابیه‌ای به گزارشی که اول اردیبهشت در روزنامه «شرق» منتشر شده، واکنش نشان داده است. در آن گزارش «شرق» به سخنان معاون امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری در آیین روزه‌اولی‌های دختران دانش‌آموز پرداخته بود. در متن این جوابیه آمده است: «با عنایت به حضور صمیمی…

صفحه ۳

در «شرق» امروز می‌خوانید: آزادشدن اموال بلوکه‌شده از آرزو تا واقعیت!، کشاورزی به خط پایان رسید؟، مشارکت در پرداخت اجاره آتلیه و یادداشت‌هایی از مراد راهداری، حسین حقگو، احسان بدآغی، عبدالرضا ناصرمقدسی

یک گام روشن؛ در آه‌نین *کوچه اختر* بعد از ۱۱ سال برداشته شد

حصر کم‌رنگ شد

آذر منصوری: از هرگونه گشایشی در حصر باید استقبال کرد

گزارش تیتربک را در صفحه ۳ بخوانید

یادداشت روزنامه‌نگاران

مزیت‌های هم‌گرایی و تبعات واگرایی

سعید درودی

مهارت‌های فنی و منابع مالی حدود ۳۰ درصد در موفقیت کشورها یا نهادها و بنگاه‌های اقتصادی نقش دارد (البته این رقم مانند ارقام علم ریاضیات یا فیزیک، ثابت و غیرقابل تردید نیست، ولی این علامت را می‌دهد که این عوامل نقش صد درصد ندارند) و بقیه عوامل موفقیت یک جامعه یا بنگاه اقتصادی به عواملی چون مدیریت، روابط صحیح، فرایند اجرای کارها، هم‌گرایی، اعتماد متقابل و آگاهی‌های اجتماعی بستگی دارد. به همین دلیل است که تعبیری مانند «هوش هیجانی»، «هوش عاطفی»، «سرمایه اجتماعی» و… امروزه اهمیت بسیاری پیدا کرده است.

در صورت تحقق موارد فوق است که در جامعه حالتی از انسجام و نظم به وجود می‌آید که هم باعث می‌شود اندیشه‌ها، ابتکارات و توانایی‌ها روی هم جمع و انباشته شود و هم این نظم یک نظم پادگانی خشک نباشد که فقط انطباط باشد، اما حرکت و تحول و نوآوری نباشد. در این حالت هرقدر افراد تقویت و پولدار می‌شوند، ظرفیت عمومی و کلی جامعه هم تقویت می‌شود و بالا می‌رود. اگر در جامعه این حالت باشد تغییر دولت‌ها در سطح جامعه و تغییر مدیران در بنگاه‌ها باعث ازبین‌رفتن تجارب نمی‌شود. در جامعه باید دولت‌ها و بنگاه‌ها مانند مسابقه دو امدادی باشند؛ یعنی هر دولت چوب را از دولت قبلی بگیرد و راه را ادامه دهد و در هر بنگاه و نهاد نیز هر مدیر چوب را از مدیر قبلی بگیرد و کار را دنبال کند.

اگر در جامعه ما چنین نیست، معلوم است ما توانسته‌ایم هارمونی درونی در ساختار اجرایی کشورمان ایجاد کنیم. الان در ایران، اگر دولت جدیدی تشکیل می‌شود، همه منتظرند که اعضای دولت قبلی صحنه را ترک کنند. اگر مدیر جدیدی در یک شرکت انتخاب می‌شود همه منتظرند که معاونان و مشاوران مدیر قبلی، شرکت و بنگاه را ترک کنند.

این حالت یعنی ما تعامل سازنده ساختاری با یکدیگر نداریم؛ یعنی تجربه و دانش و تخصص از فرد به سازمان منتقل نمی‌شود؛ بنابراین به جای نهادهای مؤثر، افراد مؤثر داشته‌ایم و وقتی به جای نهادها، افراد مؤثر داریم، با آمدن یک فرد ضعیف کل سیستم تضعیف می‌شود و بعد برای اصلاح امور باید دنبال این باشیم که یک فرد قوی بیاید و اوضاع را درست کند.

گویی افرادی که در بنگاه‌های اقتصادی و بدنه اجرایی کشور هستند و مجبورند در مراحل مختلف برای اداره امور زندگی و شغل خودشان تصمیم بگیرند و اقدام کنند در یک جزیره زندگی می‌کنند و مقامات و مسئولان رسمی در یک جزیره دیگر. درحالی‌که در بسیاری از کشورها ارتباطات سازمان‌یافته بین مجلس و استادان دانشگاه، بین بنگاه‌های اقتصادی و قوه مجریه، بین بدنه اجرایی و اعضای دولت و مدیران ارشد هم در مرحله تصمیم‌گیری و هم در مرحله اجرا برقرار است.

این ارتباط نه به این صورت است که یکی فقط کارش این باشد که دستور بدهد (مثلاً وزارتخانه) و دیگری فقط باید اجرا کند (مثلاً بنگاه اقتصادی)، یکی مصوبه‌ای داشته باشد (مثلاً مجلس) و دیگری فقط باید آن را اجابت کند (مثلاً یک واحد تولیدی)، بلکه به این صورت است که اینها با هم در تمام مراحل تصمیم‌گیری و اجرا تبادل تجربه و اطلاعات می‌کنند و اگر تصمیماتی می‌گیرند این تصمیم در این مناسبات پرورده و کامل شده و در یک دادوستد متقابل از اطلاعات و تجربیات به محک نقد گذاشته می‌شود. در این حالت نه تصمیم‌گیرنده دفتعا و ناگهانی تصمیم می‌گیرد و نه مخاطبان و ناظران دفتعا و ناگهانی با یک تصمیم مدیریتی یا حاکمیتی از بالا مواجه می‌شوند.

لیزه دوباره میهمان یک رئیس‌جمهور تکراری است

سنت شکنی مکرون

۳

ورزشی‌ها جمعه‌ها تعطیل نیستند!

ائمه جمعه

و سخنان تلخ و شیرین

۹

«شرق» در گفت‌وگو با کارشناسان بررسی کرد

آزادشدن اموال بلوکه‌شده از آرزو تا واقعیت!

عبدالرحمن فتح‌الهی: این روزها که سکوت سنگینی بر مذاکرات وین و احیای برجام حاکم است، ادعاهایی مبنی بر احتمال آزادشدن اموال بلوکه‌شده ایران و تلاش کشورهای همسایه درباره پرداخت بدهی‌های‌شان در فضای سیاسی و رسانه‌ای شکل گرفته؛ ادعاهایی که بیش از آنکه نزدیک به واقعیت باشد، تدبیری از جانب دولت برای مدیریت جنون ارزی کشور در دو هفته اخیر است. آن‌گونه که مطرح است تا زمان تعیین تکلیف احیای برجام و حل اختلافات باقی‌مانده خبری از دست‌رسی ایران به دارایی‌هایش در دیگر کشورها نیست.

شاید به‌همین‌دلیل هفته گذشته شاهد موضع‌گیری تند کیهان علیه کره جنوبی و تهدید به بستن تنگه هرمز روی کشتی‌ها و نفتکش‌های این کشور بودیم. سخنانی که کار دست وزارت امور خارجه دولت رئیسی داد و به احضار سفیرش در سئول منجر شد. با این حال کیهان به تکرار مواضع خود ادامه داد. در آن سوی داستان بازار ارز هم که هفته گذشته کانال ۲۸ هزار تومانی را فتح کرده بود، واکنشی نسبت به ادعاهای داخلی درخصوص آزادسازی اموال بلوکه‌شده ایران از سوی وزارت امور خارجه و بانک مرکزی نشان نداد و کماکان سیر صعودی قیمت‌ها را طی کرد تا این هم گواهی باشد بر زیر سؤال رفتن این مهم. با این حال «شرق» برای کندوکاو هرچه دقیق‌تر ادعای مسئولان کشور که مذاکرات وین را مستقلاً از تلاش برای آزادسازی اموال بلوکه‌شده یا مذاکره بر سر تبادل زندانیان دوتابعیتی می‌دانند، به گفت‌وگو با چند نفر از کارشناسان این حوزه نشست تا نظر آنان را دراین‌باره جویا شویم که در ادامه تحلیل‌شان را به تفصیل می‌خوانید.

برجام سیاسی است اما بازبچه سیاست نیست

احد رضایان قی‌باشی، پژوهشگر پسادکتری آینده‌پژوهی دانشگاه تهران و کارشناس ارشد مسائل بین‌الملل محور تحلیل خود درخصوص آزادشدن اموال بلوکه‌شده ایران به موازات توقف مذاکرات وین را روی واکنش روزنامه کیهان و مدیرمسئولش قرار داد و عنوان کرد: در شرایطی که برخی رسانه‌های وابسته به دولت رئیسی، بانک مرکزی و وزارت امور خارجه ادعاهایی مبنی بر حضور هیئت‌هایی از کشورهای همسایه برای پرداخت بخشی از بدهی‌های خود را مطرح می‌کنند و در کنارش مسائلی مانند آمادگی کره جنوبی برای آزادکردن اموال بلوکه‌شده ایران در فضای سیاسی- رسانه‌ای داخل ایران شکل گرفته، ما شاهد موضع‌گیری روزنامه کیهان درخصوص بستن تنگه هرمز بر روی کشتی‌ها و نفتکش‌های کره جنوبی هستیم؛ موضع‌گیری‌ای که نشان از این دارد که کل این ادعاها واقعیت ندارد؛ بنابراین روزنامه نزدیک به ساختار سیاسی در ایران سعی کرد برای موازنه‌سازی رسانه‌ای هم که شده فشار خود را روی سئول وارد کند. به هر حال از نگاه تهران دولت محافظه‌کار فعلی در کره جنوبی به‌شدت دست به عvasاست و به همین دلیل از هرگونه بحران‌آفرینی چه در مناطق پیرامونی خود و چه در دیگر نقاط جهان که سبب شود منافع کره جنوبی تحت‌الشعاع قرار گیرد، دوری خواهد کرد. در نتیجه کیهان نه دست به یک بلوف، بلکه یک هشدار سیاسی زده است و به همین دلیل است که شاهد فراخوانده‌شدن سفیر جمهوری اسلامی ایران در کره جنوبی و بعد از آن تکرار دوباره مواضع روزنامه کیهان هستیم. چون اگر این ادعای کیهان یک بلوف بود، به واکنش سئول منجر نمی‌شد. پس اکنون کره جنوبی هم هشدار تهران را دریافت کرده است.

ادامه در صفحه ۲

شها ناظریان صدای «الزا» در کازابلانکا در سینمای ایران، به دلیل سکنه قلبی درگذشت؛ یکی از عاشقانه‌ترین نقش‌های تاریخ سینمای ایران که اینگرید برگمن در فیلم «کازابلانکا» بازی کرده بود، شاید چون صدای نقش مقابلش -همفری بوگارت- با صدای همسرش «حسین عرفانی» دوبله شده بود. شها ناظریان در بیشتر آثار مهم سینمای جهان از هالیوود تا بلیوود، دوبله صدای بازیگران را برعهده داشت.

زن دوبلوری از عصر طلایی دوبله ایران که هم صدای مریل استرپ، سوفیا لورن و الیزابت تیلور بود و هم صدای پوری بنایی، گوگوش و افسانه بایگان. شش‌بنگاه چهارم اردیبهشت خبر رسید که «شها ناظریان» ۷۵ساله به خاطر سکنه قلبی درگذشت. صدای ش‌شها ناظریان، هم صدای زنان اغواگر و افسون سینمای ایران بود و هم صدای زنان جسور و طغیانگر، او که از نوجوانی و وقتی هنوز دبیرستان را به پایان نرسانده بود، در عرصه دوبله وارد شد، در ادای کلمات و درآوردن لحن و آوای بازیگران، با سواس و دقت مثال‌زدنی در خاطره جمعی ایرانیان ماندگار شد. او علاوه بر دوبله و مدیر دوبلاژی در تئاتر و سینما و سریال تجربه بازیگری داشت و در اجرای مسابقه «تلاش» هم خوش درخشید. سال ۹۷ بود که همسرش -حسین عرفانی- بر اثر سرطان ریه درگذشت. ش‌شها ناظریان نیز چند سال پیش سکنه کرد و بر صندلی چرخدار نشست و به گفته دوستان و نزدیکانش دچار لکنت شد. همان صدای گویایی که صدای هزاران شخصیت سینما را ادا کرده بود، حالا در گلو مانده بود و حتی مدیریت دوبلاژ فیلم نیز برایش آسان نبود. اکنون جامعه هنر ایران یکی از افراد شناخته‌شده‌اش را از دست داده و به گفته دخترش مهسا عرفانی، قرار است فردا چهارشنبه هفتم اردیبهشت پیکرش در قطعه هنرمندان تشییع شود.

این گزارش را در صفحه آخر بخوانید

بازتاب

پاسخ شورای اطلاع‌رسانی دولت به «شرق»

هیچ تغییری در تیم اقتصادی و روند تصمیمات اقتصادی دولت رخ نداده است

شورای اطلاع‌رسانی دولت در پاسخ به گزارش «شرق» متنی را ارسال کرده است که در ادامه می‌خوانید.

۱- آقایان محسن رضایی و صولت مرتضوی مانند سایر اعضا حق حضور در تمام کمیسیون‌های دولت از جمله کمیسیون اقتصادی را دارا هستند. علاوه بر این، هیچ تغییری در ستاد هماهنگی اقتصادی دولت که به‌طور منظم از سوی رئیس‌جمهور و به ریاست ایشان برگزار می‌شود رخ نداده، همه اعضای تیم اقتصادی دولت کمافی السابِق در آن حضور دارند، همه بحث‌ها و تصمیمات اقتصادی لازم و اجرایی در آنجا طرح می‌شود و آقای محسن رضایی هم دبیر این ستاد هستند. مباحث مطرح‌وه در کمیسیون اقتصادی اجرایی نیست و موضوعات این کمیسیون هم صرفاً بخشی از موضوعات مطرح‌شده در ستاد اقتصادی دولت است. آقای محسن رضایی، طبق روال ۸ ماه گذشته به‌عنوان معاون اقتصادی رئیس‌جمهور، دبیر شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا و دبیر ستاد اقتصادی دولت مشغول فعالیت هستند.

۲- در ۷ کمیسیون دولت بحث و تبادل نظر مقدماتی و پیشینی پیرامون موضوعات مطرح‌وه در